

Дубинець В. К.

*курсант II курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Тінін Дмитро Геннадійович

*викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
факультет підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ІНШИХ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ НИМИ ПРАВОВИХ ФЕНОМЕНІВ

Кожна людина ще з початку життя набуває правових чинників, завдяки яким вона може вільно існувати: право на освіту, право на життя, право на віросповідання та на вільний вибір місця проживання, а також інші права. Спираючись на положення Конституції України, можна стверджувати, що громадянин «повністю забезпечений гарантією» на свою волю, гідність та права.

Тема актуальна тим, що права людини, а також інші пов'язані з ними феномени необхідно постійно досліджувати для їх зміцнення та розвитку. Така позиція надає людині можливість більш впевнено відчувати себе у соціумі або захищати, відстоювати надані права у разі потреби. Кожне право яке має людина, це таке собі право «власності». Волю, гідність та права громадян забезпечує держава.

Акцентується увага і на тому, що права людини є одним з найголовніших інститутів права для кожної сучасної держави. Інші феномени, які пов'язані з цими правами є узагальненням практичного досвіду міжлюдського спілкування. Такі твердження мають свої закономірності, незнання яких може спричинити труднощі різнопланового, правозастосовного характеру.

Правовий статус людини, як і сукупність їх прав, свобод та обов'язків, надані державою, є визначальною ознакою між розуміннями держави до людини. Коли права людини стають об'єктом міжнародної правової регламентації, а їх виконання на території національної держави відбувається через призму її міжнародних та правових зобов'язань, це передбачає можливість контролю за виконанням цих обов'язків. Роль правового статусу людини суттєво збільшується під тиском глобалізаційних процесів, що розповсюджуються на

міжнародне співтовариство. В наслідок цього спостерігається трансформація вдосконалення правового статусу людини в кращий бік [1, с. 6].

Права людини мають широке значення в суспільному та в політичному житті, а також на міжнародному рівні, бо саме вони є досить суттєвим предметом системного комплексу міжнародно-правових обов'язків держави. Дотримання прав та свобод людини виступає значущим показником розвитку та статусу держави, її інститутів права, рівнем розвитку суспільства та гуманізму.

Кожен пов'язаний феномен з правом, як і воно саме, викликані потребами суспільства. Їх існування, роль та значення становиться визначальними, адже право є гарантом, без якого співіснування індивідів є безсистемним, некерованим. Отфريد Хеффе розглядав вільне існування права від держави, як стан неминучих конфліктів. Право надає однакові, рівні для усіх можливості для реалізації інтересів та розвитку [2, с. 93].

Природна методологія буде немислимою без використання цінного підходу до права, тому що саме з цієї позиції воно наділене моральністю, ірраціональністю та релігійністю. Завдяки ціннісним принципам, які покладені в основу права, воно отримує свій зміст. Метою такого процесу є формування дозволів, заборон та зобов'язань.

Необхідно зазначити, що всі люди є рівними у своїй гідності та правах. Права та свободи громадянина є невідчужуваними та непорушними, а також закріплені Конституцією та не є вичерпними. Конституційні права та свободи є гарантованими, вони не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод [3, с. 8].

Тенденції розвитку прав людини є природним проявом його закономірностей, що постійно еволюціонують, трансформують «в такт» з динамікою суспільства.

Отже, підсумовуючи вищевикладене, можна дійти висновку, що права людини є одним з найважливіших інститутів права для будь-якої держави. Вони розглядаються як узагальнення практичного досвіду людського співіснування. Права та пов'язані з ними правові феномени не можна розглядати, наприклад, як спекулятивну діяльність людства у відриві від неперервних процесів соціальності.

Література:

1. Кофман Б. Я. Фактори, що сприяють удосконаленню та розширенню правового статусу людини, особистості та громадянина в умовах глобалізації. Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2019. №6. С. 6-20
2. Парашук Л.Г. Методологічні підходи до дослідження верховенства права у приватно-правових відносинах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2012. №19. С. 93-95
3. Конституція України : офіц. текст. Х.: 2018. 64 с.